

מסרים לכל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

ושמרתם את משמרת ה' ולא תמותו' (ה' לח')

4 לפנות בוקר. שמים זרועי כוכבים. העיירה מעלות בצפון נמה עדיין את שנתה בשלווה אופיינית. איש לא העלה בדעתו מה יתרחש כאן בעוד שעה קלה. מפאתי הגבעה מזרחית לעיירה מתקדמת חוליית מחבלים הזוממת לעשות פיגוע ראוה רצחני. הם זוחלים בין שבילי השדות ואורבים ליהודי הראשון שייקלע בדרכם.

המבנה שנסקף לעיניהם בחזית העיירה היה בית הכנסת המרכזי. במשך עשרות שנים נדלק כאן האור הרבה לפני הנץ החמה. כבר בשעה 2 אחרי חצות מגיע לכאן בזריזות ר' יהודה אברג'יל. מאז הוא זוכר את עצמו לא איחר מעולם מלפתוח את שערי בית הכנסת. מעולם לא איחר. ממש מעולם. רק באותו לילה מר ונמהר בו חדרו המחבלים למעלות ובצעו בה את אחת ההתקפות המזעזעות על תושבי ארץ ישראל. דווקא באותו לילה, נרדם ולא התעורר בשעה הקבועה.

כשפתח לאחר מכן את עיניו כשאור הבוקר כבר האיר מזה זמן, התרעם על עצמו ולא ידע להסביר כיצד קרה הדבר שאיחר לתפלה. אבל שומר ישראל שמר שארית ישראל. 22 הילדים הי"ד אמנם קיפחו את חייהם באותה התקפה, אבל ר' יהודה ניצל ממות בטוח.

המחבלים שהגיעו אל שערי בית הכנסת מצאוהו נעול על מסגר ובריח ולא הייתה להם ברירה כי אם להמשיך אל בית הספר בו שהו הילדים ושם לבצע את זממם.

בורא כל העולמות שעליו נאמר 'לא ינום ולא ישן' גלגל את הדברים כך שבאותו בוקר ר' יהודה ינום וישן ולא יפגע מאש המרצחים.

לאחר מכן סיפר לבני ביתו את האמת לאמיתה. 'אל תחשבו שבאותו בוקר לא התעוררתי; התעוררתי ואף ניסיתי לקום כהרגלי. אבל הרגשתי שכמו יד נעלמה מחזירה אותי למיטה, עד שאינני מצליח לקום'.

(עלינו לשבח)

פינת ההלכה

תענית בכורות וליל הסדר

א: יום שני ערב חג הוא גם יום תענית בכורות.

ב: כל הבכורים הזכרים צריכים לצום, מי שאוכל בסעודת מצווה פטור מהצום.

ג: רצוי לא לצום מפני שהצום מקשה על קיום מצוות ליל הסדר, לכן רצוי להשתתף בסעודת מצווה.

ד: סעודת סיום מסכת נחשבת לסעודת מצווה, אפשר להשתתף בסיום מסכת כדי להיפטר מהצום.

ה: חלק מק"ק תימן לא צמים את תענית בכורות, ורצוי שגם הם ישתתפו בסעודת סיום מסכת.

ו: צריך להיות ממש בסיום, ולא מועיל לאכול עוגה שהייתה בסעודת הסיום.

ז: מכיוון שאנו כבר בשעון קיץ חשוב מאוד לנוח ביום שני (במיוחד הילדים והנשים) כדי שנוכל להיות

ערניים בליל הסדר ולקיים את כל מצוות הערב כהלכה.

ח: לא לשכוח לשמח את האישה בקניית מתנה לחג עם הקדשת הערכה על מאמציה הגדולים בהכנת הבית לפסח.

ט: המצווה העיקרית של ליל הסדר זה 'והגדת לבנך', לספר לילדים את סיפור יציאת מצרים, חשוב מאוד לעשות הכול כדי שיישארו ערים, וישבו אתנו לסדר כדי לקיים את המצווה.

י: חשוב לעצור בקריאת ההגדה ולספר את סיפור יציאת מצרים לילדים בלשון קלה ומובנת להם.

יא: הנשים חייבות במצוות הסדר כמו האנשים. צריך להמתין להן כשהן עוזבות את הסדר כדי להגיש ולפנות.

יב: צריך להשתדל לסיים את אכילת האפיקומן עד חצות לילה.

'שהיינו וקיימנו והגיענו'

אחרי עמל ויזע והוצאות מרובות, ב"ה פסח בפתח. בשבועות האחרונים הזנחנו קצת את הילדים, כמעט ולא הענקנו להם תשומת לב אישית, את כל המרץ הפנינו לארונות לפינות ולכלוך למטלית ול...

עכשיו חבריה עיקר מצוות הפסח 'והגדת לבנך' הילדים הם מוקד תשומת הלב. וגם החג עצמו – אחת ממטרות החג זה גיבוש המשפחה. איכלו ביחד את כל הארוחות, אל תמהרו לסיים. שבו ביחד דברו ותהנו אחד מהשני. ערכו טיולים משפחתיים בחיק הטבע ועשו הכל כדי שיהיה לכם נחמד ביחד.

כי מה לעשות האחדות חשובה יותר מכל ובשביל אחדות צריך להשקיע.

שבת שלום וחג שמח!

שושנה.

לרפואת מלאכי בן נאוה

סיפור לשבת

חבר לגן עדן

בימי האינקוויזיציה חי צדיק גדול, שהשתוקק מאוד לדעת מי יהיה חברו בגן-עדן. הרבה להתפלל כדי שיודיעו לו את זהותו של שתפו, ולבסוף נתמלאה בקשתו. הוא נצטוו לנסע לעיר מסימת ולחפש שם אחר איש פלוני. איש זה הוא יהיה חברו לגן-עדן. נסע הצדיק לאותה עיר והחל לשאל אחר האיש. הוא שער, שחברו לגן-עדן הוא בודאי צדיק גדול, וכך שאל עליו. למרבה פליאתו, הכל משכו בכתפיהם למשמע שמו. "אין צדיק כזה בעירנו", פסקו כאיש אחד. בתם יום חפוישים מנגע הגיע לבית-המדרש, התלצב מול השמש והכריז: "אינני יז מכאן עד שאתה מוצא לי את האיש אשר אנכי מבקש". גרד השמש בפדחתו, ואחר אמר: "בעצם, יש כאן יהודי בשם שאתה נוקב, אבל אתה אמרת שהוא צדיק, והוא לא מכר לנו לא צדיק, הוא סוחר שמתפרנס מאכרי הסביבה. אין הוא בן-תורה כלל. סתם יהודי פשוט". הוא קבל מהשמש הסבר על מקום מגוריו ולמחרת מהר לפנות לעבר ביתו. היה זה ערב שבת-קדש, והצדיק החליט להתארח בבית האיש למשך השבת. הבית המבקש עמד בקצה העיר. בעל-הבית לא היה במקום, והצדיק המתין לבואו. אחרי שעות אחדות ראה כי צועד לקראתו גבר חסן ובריא-בשר. פשטות גסה נבטה מפניו. על שכמו חבילות של סחורה. זה עתה שב מעבודת השבוע, שבו הסתובב בין הכפרים וסחר עם הגויים. נכנס האיש לביתו והצדיק אחריו. "מה רצונך?", שאלו בעל-הבית במבט מלא פליאה. "זר אני בעיר, וברצוני לעשות את השבת בביתך", אמר הצדיק. האיש פרץ בצחוק. "דוקא בביתי רוצה יהודי נכבד כמוד לעשות את שבתו?!", תמה משעשע מהרעיון, "וכי אין בעיר יהודים חשובים, שבביתם תוכל להרגיש יותר בנוח מאשר אצל בור ועם-הארץ כמותי?!", אולם הצדיק עומד על שלו. דוקא בביתו הוא רוצה להתאכסן, ואם יש צורך בתשלום – הוא מוכן לשלם בעד האכל שיאכל והמטה שישן עליה. ראה כך האיש והסכים לקים בו מצות הכנסת-אורחים. במהלך השבת עקב הצדיק אחר מעשי מארחו. נסה למצא בו איזו קדשה נסתרת. בתוך לבו חשד שמא הוא צדיק נסתר, שמסוה את מעשיו מעיני הבריות. אבל ככל שהתאמץ, לא מצא בו שום יחוד ושום התנהגות חריגה. האיש התנהג כיהודי פשוט שאינו יודע הרבה יותר מלהתפלל ומלקים את המצוות הבסיסיות. דבר אחד משך את תשומת-לבו: מארחו אכל שלא כדרך הטבע. הוא חסל קערות שלמות, ונפר היה עליו שהוא מתאמץ לאכל עוד ועוד. רעבון כזה לא ראה הצדיק מעודו. כאשר התנהגות זו חזרה ונשנתה במהלך השבת, החליט הצדיק לשאל את מארחו לפשר הדבר. נראה היה לו שבזה טמון המפתח לסודו של האיש. למשמע השאלה, החל המארח לספר את ספור משפחתו: "אבי היה מיאנוסי ספרד. אני זוכר היטב את הימים הללו, שבהם חיינו חיים כפולים במרתפים ומאחורי תריסים מוגפים. כלפי-חוץ נחשבנו כנוצרים, אך בסתר שמרנו את חקי התורה ואת מצוותיה. יום אחד תפסה האינקוויזיציה את אבי. מישהו הלשין עלינו ולקחו את אבי למרתפי הענויים. לא היה טעם להכחיש את עבדת היותו יהודי, ולפחות הוא רצה למוות כיהודי. הכמרים נסו לפתותו לקבל עליו את הנצרות וילהתחרט על חטאיו, אך הוא סרב בתקף ועמד על רצונו למוות כיהודי פשר. "ענו אותו ענויים שהם למעלה מכוח סבלו של בן-אנוש, והוא סבל את כל היסורים ולא נכנע. לבסוף הוציאו אותו לשרפה והוא קדש את השם בריבים. "לפני מותו הרשיתי לגשת אליו, ואבי צוה עלי כדברים האלה: בני, מצוה אני עליך, שכל ימך תאכל ותשתה הרבה, כדי שתהיה בריא ותוכל לעמד מול ענויים. אולי יום אחד חלילה יענו גם אותך כדי שתמיר את דתך. עליך להיות חזק ובריא שלא תשבר חלילה. "ומאז", סים האיש את ספורו, "אני מקים את מצות אבי ומכריח את עצמי לאכל ולשתות הרבה, כדי שיהיה לי כוח לעמד בענויים ולקדש את שמו יתברך". או-אז הבין הצדיק, כי האיש הפשוט הזה חי כל ימיו כמי שמוכן למסר נפשו על קדשת שמו, ולכן זכה להיות חברו לגן-עדן

(תורתך שעשועי)

שבת שלום, וחג שמח